

عنوان مقاله:

مدیریت ریسک سرمایه گذاری و ارزیابی آن با استفاده از کنترل فازی به همراه تحلیلی پیرامون یک مطالعه موردی

محل انتشار:

نخستین کنگره بین المللی مدیریت ریسک (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سیدعباس هاشمی - عضو هیات علمی گروه حسابداری دانشگاه اصفهان

قاسم مودنی - دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

نظریه مجموعه های فازی در ابتدا با این بینش شکل گرفته است که تکنیکهای سنتی تحلیل سیستمها در برخورد با مسائلی که در آنها وابستگی بین متغیرها بسیار پیچیده است، موثر نیستند. در شرایط معاصر و با فرارسیدن انقلاب اطلاعاتی دنیای بازرگانی و امور مالی، برای متدولوژی هایی که می توانند قابلیت سیستمهای پیشرفته اطلاعاتی را برای پردازش حجم عظیمی از داده ها به همراه سرعت و قابلیت اطمینان زیاد به کار گیرند، پرجاذبه است. سهم اصلی منطق فازی در محاسبات این است که به عنوان ماشینی برای انجام محاسبات با کلمات، به شمار می رود. ماشینی که در آن قواعد فازی و متغیرهای زبانی و گرانولاسیون فازی اطلاعات، نقش اصلی را بازی می کنند منطق فازی با اهدافی سروکار دارد که به نوعی با درجه بندی همراه با همه رده های ممکن درستی بین « بله » و « خیر » مرتبط هستند. به منطق فازی می توان بعنوان یک چارچوب مفهومی وسیع نگریست که در بردارنده منطق کلاسیک است که دنیا را به پایه های بله و خیر تقسیم می کند. بررسی ریسک سرمایه گذاری دارای متغیرهایی است که وابستگی بین آنها پیچیده به نظر می رسد. بررسی این وابستگی ها و روابط پیچیده در حالت عادی و با استفاده از ابزار های متداول نیازمند یک نگاه تخصصی به مساله است. در حالی که بررسی این روابط با استفاده از کنترل فازی، ساده بوده و فهم آن برای مدیران و تصمیمی گیرندگانی که با اصطلاحات تخصصی مالی و سرمایه گذاری کمتر آشنا هستند، بسیار ساده می باشد. این تحقیق در پی آن است که با معرفی مجموعه های فازی و متغیرهای زبانی کاربردهای به سرعت روبه پیشرفت آن را در مدیریت ریسک سرمایه گذاری و ارزیابی آن، با تحلیلی پیرامون یک مطالعه موردی تبیین نماید

کلمات کلیدی:

منطق فازی، ریسک مالی، سرمایه گذاری، کنترل منطق فازی، متغیر های زبانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/42389>

